

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

(Εργασία στην Ιστορία - Β' Γυμνασίου)

Ο ΓΑΜΟΣ

- Την παραμονή του γάμου κρεμούσαν στους τοίχους του δωματίου κοσμήματα, τοποθετούσαν έπιπλα και έλεγαν τραγούδια. Την ημέρα του γάμου έρχονταν ντυμένοι στα άσπρα. Ο γαμπρός ερχόταν με συνοδεία οργανοπαιχτών και η νύφη ντυμένη με χρυσοϋφαντο φόρεμα και λεπτοκαμωμένη μπλούζα. Το πρόσωπό της ήταν σκεπασμένο με πέπλο. Το σήκωνε μόνο όταν ο γαμπρός πήγαινε κοντά της. Η νύφη επίσης φορούσε πολύ μακιγιάζ. Κατά την πρώιμη βυζαντινή περίοδο, ο γάμος ήταν καθαρά αστική υπόθεση, γι' αυτό την τελετή στέψης, την πραγματοποιούσε ο πατέρας του γαμπρού.

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

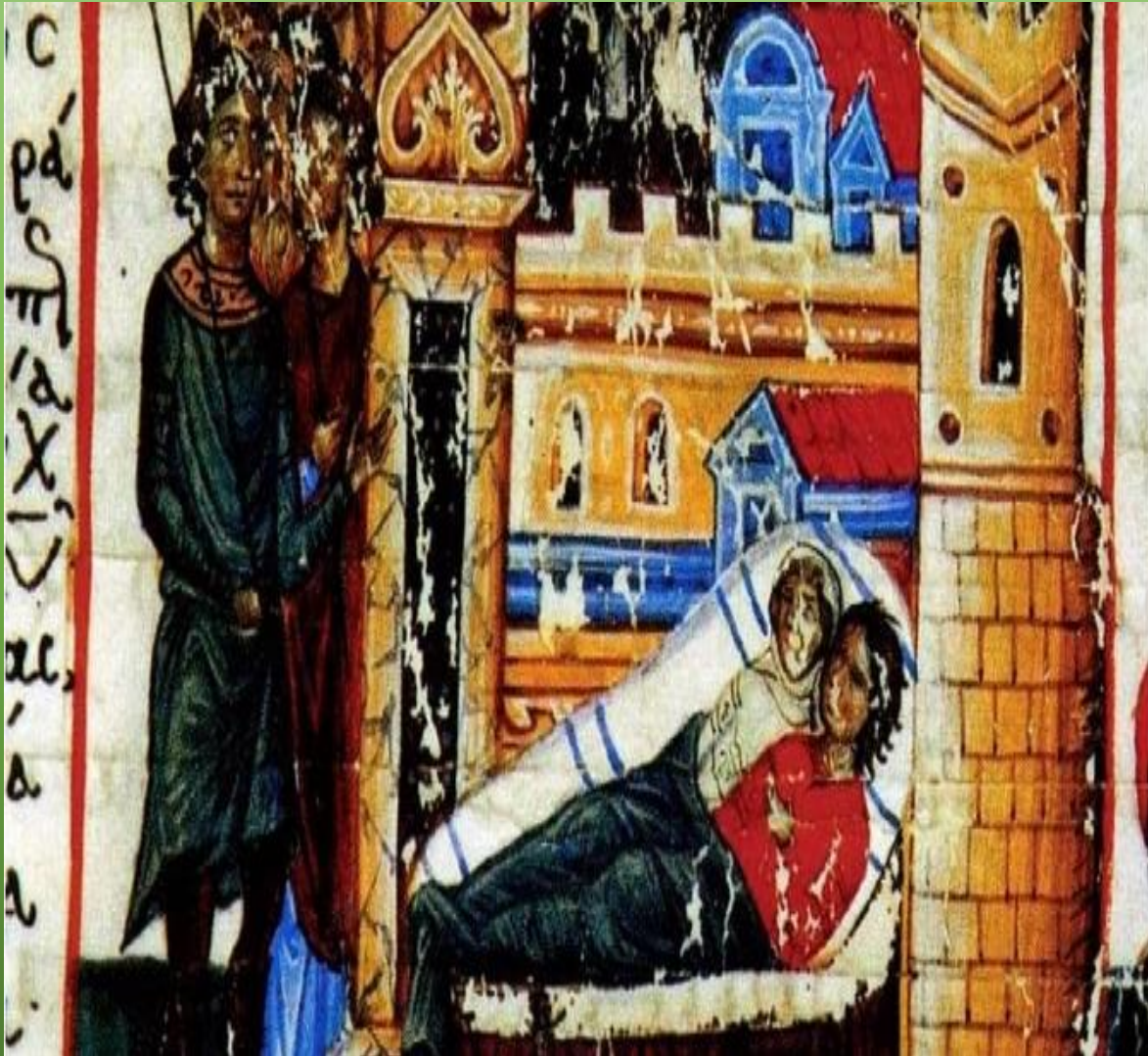
Το συναινετικό διαζύγιο ίσχυε στο βυζάντιο, όμως η πίεση της εκκλησίας οδήγησε τον Ιουστινιανό σε απαγόρευσή του. Το ελεύθερο διαζύγιο είχε καταργηθεί από τον 8^ο αιώνα.

- Οι λόγοι διαζυγίου για την γυναίκα ήταν:

1. Η μοιχεία (με απόδειξη ή χωρίς)
2. Η μη εκτέλεση των συζυγικών καθηκόντων για 3 χρόνια
3. Οι ποινικά κολάσιμες πράξεις του άντρα, όχι μόνο απέναντι της
4. Η παραφροσύνη

- Οι λόγοι διαζυγίου για τον άντρα ήταν:

1. Η ανάρμοστη συμπεριφορά της γυναίκας/κατηγορία για πορνεία
2. Η επιβολή του τρόπου ζωής του
3. Εάν ήταν λεπρή

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

- Η γυναίκα της βυζαντινής περιόδου ζούσε το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής της στο σπίτι. Οι έξοδοι - πάντα με συνοδεία, ήταν η μόνη κοινωνικά αποδεκτή δραστηριότητα της γυναίκας. Επίσης, δεν ήταν ευπρεπές να κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τους άντρες, παρά μόνο αν ήταν πολύ στενά συγγενικά της πρόσωπα.
- Από πολύ μικρή μάθαινε “τα του οίκου” ενώ οι γραμματικές γνώσεις της περιορίζονταν συνήθως σε γραφή και ανάγνωση.
- Οι γυναίκες των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων δούλευαν στα χωράφια και στα εργαστήρια της οικογένειάς τους ενώ οι μορφωμένες ήταν ιατροί που θεράπευαν τον γυναικείο πληθυσμό.

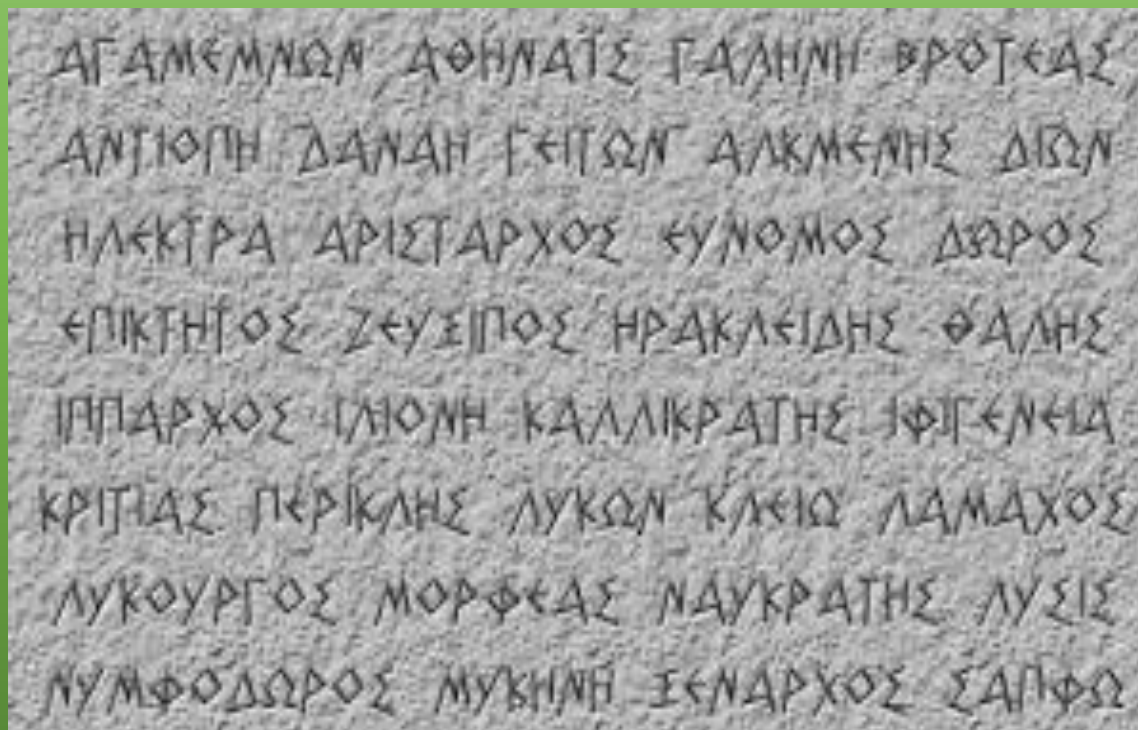
Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Η θέση των παιδιών ήταν πολύ υποτιμημένη: οι γονείς τα έκαναν ό,τι ήθελαν και είχαν τα πλήρη δικαιώματά τους. Έστελναν στο σχολείο αποκλειστικά τα αγόρια. Υπήρχαν όμως και περιπτώσεις που το παιδί δεν πήγαινε στο σχολείο αλλά εκπαιδευόταν στο σπίτι.

Η φροντίδα της ανατροφής των παιδιών ήταν έργο της μητέρας τους ή στις πλουσιότερες οικογένειες κάποιας τροφού. Μετά τα 6 τους χρόνια, τα αγόρια πήγαιναν στο δάσκαλο για να μάθουν γραφή, ανάγνωση και αριθμητική. Τα κορίτσια παρακολουθούσαν μαζί με τους αδελφούς τους μόνο όταν τα μαθήματα γίνονταν στο σπίτι.

ΤΑ ΕΠΩΝΥΜΑ

- Στον Ελλαδικό χώρο από τους ιστορικούς ακόμη χρόνους, παρατηρείται ένα είδος επωνύμου σε σχέση με το πατρώνυμο και τον τόπο καταγωγής.
- Στα χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας αρχίζει να καθιερώνεται το επώνυμο δίπλα στο βαπτιστικό χριστιανικό όνομα, όπως συνηθίζεται και σήμερα.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Όπως όλοι γνωρίζουμε όμως στη σύγχρονη εποχή η συνήθειες και ο τρόπος ζωής των οικογενειών έχουν αλλάξει.

- Αρχικά, οι γάμοι μπορεί να είναι ή θρησκευτικοί ή πολιτικοί, και στην περίπτωση που ένας από τους δύο στο ζευγάρι είναι αλλόθρησκος, μπορεί να γίνει ένας γάμος για κάθε θρησκεία.
- Επίσης, διαζύγιο μπορεί να πάρει το ζευγάρι όποτε θελήσει, αρκεί να συμφωνούν και τα δύο μέλη.
- Στη συνέχεια, οι γυναίκες έχουν πλέον ίσα δικαιώματα με τους άντρες, και η συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή δεν είναι περιορισμένη. Οι περισσότερες γυναίκες εργάζονται, χωρίς όμως αυτό να είναι αναγκαστικό.
- Ακόμα τα αγόρια αλλά και τα κορίτσια είναι υποχρεωμένα να πηγαίνουν σχολείο μέχρι το λύκειο, για να αποκτήσουν τις βασικές γνώσεις.
- Τέλος, όσο αναφορά τα επώνυμα, οι γονείς μπορούν να επιλέξουν ποιο επίθετο θα δοθεί στο παιδί, όπως επίσης έχουν και την επιλογή να δώσουν και τα δύο επώνυμα στο παιδί τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

**Τριανταφύλλου Κατερίνα
Τρίκατζη Ιωάννα**

*1^ο Γυμν. Κηφισιάς - Β'4
Ιανουάριος 2022*